

Thomas Ryhl fører ny sag for EU-Domstolen

Forhindrer større tilknytning til et andet land per automatik en vellykket integration i Danmark? Det skal EU-Domstolen nu tage stilling til.

Østre Landsret har bedt EU-Domstolen om at vurdere, om det danske tilknytningskrav er lovligt. Helt præcist skal EU-Domstolen tage stilling til, om Associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet er til hinder for den danske regel om, at ægtefællerne kun kan bo sammen i Danmark, hvis parret i forvejen har størst samlet tilknytning til Danmark. Det gør det i praksis umuligt for ægtepar fra samme oprindelsesland at få opholdstilladelse og familiesammenføring i Danmark, selv om den ene har boet og arbejdet i Danmark i mange år.

Thomas Ryhl, partner hos NJORD Law Firm, anvender EU-retten til at føre en håndfuld principielle sager om familiesammenføring mod Udlændinge- og Integrationsministeriet og er også advokat for ægteparret i den konkrete sag, der nu skal for EU-domstolen.

”Vi ser frem til, at EU-Domstolen nu sætter tingene endegyldigt på plads: Hvor går grænsen for, hvad en medlemsstat kan kræve af folk, der bare gerne vil have sin familie boende hos sig, mens de passer deres arbejde langt fra hjemlandet? Og vi forventer, at EU-Domstolen vil underkende det danske tilknytningskrav som urimeligt strengt. Fordi det netop ikke stiller krav om en god og vellykket integration i Danmark, men derimod på forhånd udelukker, at en sådan vellykket integration overhovedet kan finde sted”

- Thomas Ryhl, advokat (H) og partner

Den konkrete sag

Sagen, der nu skal for EU-Domstolen, handler om en tyrkisk kvinde, der har fået afslag på ægtefællesammenføring, fordi hun har større tilknytning til Tyrkiet end Danmark, og hendes mand også er tyrkisk født og opvokset.

Den tyrkiske kvinde har tidligere været gift med og er blevet skilt fra sin tyrkiske mand. Manden blev siden gift med en tysk kvinde, og sammen flyttede de efter et par år til Danmark, hvor de begge havde job og fik permanent opholdstilladelse. Efter ti år blev de skilt, og manden giftede sig senere med sin første hustru, der også er mor til hans nu store børn. Børnene bor i Danmark sammen med manden, og hustruen søgte derfor om ægtefællesammenføring, så hun kunne bo med sin mand i Danmark. Men hun fik afslag, som en logisk følge af tilknytningskravet.

Tilknytningskravet er en fordelingsregel

Tilknytningskravet er ikke et positivt krav, der handler om, at ægtefæller skal have en vis tilknytning til Danmark. Det er derimod et negativt krav, som går ud på at ægtefæller ikke må have en større tilknytning til et andet land, forklarer Thomas Ryhl.

Som det er nu, er det næsten umuligt for et ægtepar, der begge er født og opvokset f.eks. i Tyrkiet og har familie dér, at opfylde tilknytningskravet.

”Derfor er det tydeligt, at tilknytningskravet ikke handler om integration. Det er en fordelingsregel. Det er ikke nok til at opfylde tilknytningskravet, at den ene ægtefælle bor, arbejder og er velintegreret i Danmark, og at parrets fælles børn alle bor i Danmark. Selv i den situation tror den danske lovgiver ikke på, at ægtefællerne begge kan integreres i Danmark, men forlanger, at de må tage til Tyrkiet, hvis de vil bo sammen,”

- Thomas Ryhl, advokat (H) og partner

Forventning til EU-Domstolens afgørelse

Thomas Ryhl forventer, at EU-Domstolen vil besvare landsrettens spørgsmål med, at det danske tilknytningskrav ikke er proportionalt.

”Tilknytningskravet lever ikke op til EU-rettens krav til ordentlig lovgivning, men opstiller tværtimod for store forhindringer for den frie bevægelighed, der netop skal sikre en bedre integration på tværs af landegrænserne”

, siger advokat (H) og partner Thomas Ryhl til Politiken den 30. januar.

Det kan betyde, at tusindvis af danske familiesammenføringssager skal genoptages, og behandles helt uden nogen form for betingelser om større samlet tilknytning til Danmark end til andre lande. Ryhl vurderer, at staten kan have givet op mod 8.000 ulovlige afvisninger alene til tyrkere de seneste 14 år.

Effekt af Genc-sagen

Det sker ikke så tit, at en dansk domstol spørger EU-Domstolen til råds om fortolkningen af EU-retten. Og da slet ikke, hvis regeringen modsætter sig en sådan forelæggelse. Det skete sidste gang i 2014 i Genc-sagen om familiesammenføring af børn – en sag, der også blev ført af Thomas Ryhl. Her fandt EU-Domstolen, at proportionalitetskravet ikke var opfyldt, og den danske lovbestemmelse blev derfor underkendt som traktatstridig.

> Du kan læse mere om Genc-sagen her

På baggrund af især denne dom fra EU-Domstolen er landsretten blevet i tvivl om, hvorvidt tilknytningskravet nu også opfylder det EU-retslige krav om proportionalitet?

”Det er en regel, der ikke lader det komme an på en prøve. Som dømmes folk ude, inden de overhovedet har fået en chance. Det er ikke fair – og derfor er det danske krav også i strid med de grundlæggende principper om rimelighed og proportionalitet, som hele EU’s retsorden hviler på,”

- Thomas Ryhl, advokat (H) og partner

EU-Domstolens underkendelse af de danske familiesammenføringsregler i 2016 resulterede i, at mere end tusinde sager skulle tages op til fornyet behandling, så alle kunne få den tilladelse, de ellers var blevet nægtet. Den traktatstridige lov måtte også ophæves af Folketinget, der dog i stedet vedtog endnu strammere regler. Om de nye regler så er i overensstemmelse med EU-retten, er endnu ikke prøvet ved domstolene.

Nye regler på udlændingeområdet?

Underkender EU-Domstolen den danske lovregel om tilknytningskravet, kan den ikke længere anvendes som den er. Det vil den faktisk aldrig have kunnet, fordi den så hele tiden har været traktatstridig, forklarer Thomas Ryhl.

Hvis den danske regering vil opretholde en form for tilknytningskrav, må det så omformuleres, og en ny lovbestemmelse med den nye formulering – der lever op til EU-rettens krav – skal så vedtages af Folketinget.

”Man kan endda håbe, at også andre af de stramninger, der blev indført i 2003 og 2004, vil blive genvurderet i lyset af EU-Domstolens dom i denne sag. De blev alle vurderet at være i overensstemmelse med EU-retten, da de i sin tid blev fremsat som lovforslag – men det gjorde tilknytningskravet netop også. Viser det sig at være en forkert vurdering, kan det ikke udelukkes, at en række andre stramninger også blev vurderet forkert i forhold til EU-retten, og at de derfor også falder bort som ”ulovlige”, med mindre de vedtages i en ny og mere proportional form”

, lyder det afslutningsvis fra Thomas Ryhl.